

Підписий тут чи вході.

Bibliothèque Ukrainienne Simon Petlura à Paris

Адреса: 11, Square de Port-Royal, Paris XIII, France.

Творімо Монумент С. Петлюрі в Парижі

Завнинши поразки в оружній боротьбі за визволення України на різних фронтах, український народ 25 травня 1926 року поніс ще одну тяжку втрату: в цей день трагічною смертю під злочинної руки підступного ворога загинув в Парижі Головний Отаман і Національний Герой Симон Петлюра.

По різних країнах так чи інакше вшанувано пам'ять С. Петлюри: утворено народні доми, школи, товариства й підприємства його імені.

Паризький Комітет вшанування пам'яті С. Петлюри створив у Парижі Українську Бібліотеку його імені і при ній Музей. В Музей збиралася все, що стосується життя й діяльності С. Петлюри: тимчасом вже закуплено обстанову кімнати, в якій жив С. Петлюра, а часом ціла кімната буде реставрована до дрібниць. Музей лише до часу залишається в Парижі, Бібліотека ж наважливо зостанеться в ньому. Бібліотека має завдання зібрати все видання українською мовою та про Україну чужими мовами, щоб подегляти студії над минулим і сучасним рідного краю землякам, особливо нашій академічній молоді, яка вчиться в Парижі, та дати можливість залишитися з Україною й чужинцям.

Наша поразка прийшла не лише тому, що ворогів було багато й вони були сильніші, а й тому, що світ про нас майже не знав, не уявляв, ні скільки нас, ні хто ми такі. І от Бібліотека ім. С. Петлюри в Парижі, в центрі світової культури, її мусить показати цілому світу, хто ми й за що змагаємося протягом цількох років, має показати, що ми з народом, який може пішатися ізрівні з іншими своїми духовними підбаннями, своюю культурою. Світ мусить побачити й дізнатися, чого ми прагнемо, вшановуючи таким способом пам'ять борця за визволення Рідної Землі.

Так робили інші народи, так треба робити й нам.

Створена із ініціативи Комітету Бібліотека єсуне інше другий рік. Зібрали більше як 5000 книг різними мовами. Це все, за дуже малим винятком, тари. Б-ка має своє окреме помешкання з трьох кімнат та має утримувати бібліотекаря. Рада Б-ки виклас величезні зусил儿, щоб Б-ка могла розвиватися. Своїй низькій чукі йдуть поки-що з ценелікою доцомогою, головно книжками й часописами. Але потрібні й кошти, матеріальні засоби, щоб Б-ка могла розвиватися, як то палежить.

Кошти потрібні перш за все: на оправу книжок — значна частина яких неоправлена, на поліці для їх приміщення — половина книжок нема на чому розставити, та на пересилку дарованих книг.

Без широкої підтримки всіх українців Рада Бібліотеки не в силі буде створити монумент, гідний пам'яті того, хто був Бождем Нації, та достойний нашого численного народу.

Рада Бібліотеки вважає, що в день смерті С. Петлюри думка кожного сина й доньки України, що б вони не перебували, мусить лінчутися до тих днів, коли український народ пів тяжту боротьбу за своє визволення під проводом Петлюри.

Рада хоче, щоб в цей день українці знову й знову відчули й зрозуміли, кого втратила українська нація. І коли це відчувають та зрозуміють, коли переконуються, що сьогодні ми не маємо другого Петлюри, тоді пехай згадають, що в Парижі, де він мучеником загинув і де спочивають його тілінні останки, — твориться йому вічний монумент.

І цей монумент мусить бути збудований силами цілого українського народу.

Тому-то Рада Бібліотеки постановила оголосити день 25 травня позначеного року днем зборів на Бібліотеку ім. С. Петлюри в Парижі.

В день 25 травня складіть свою датку на Українську Бібліотеку ім. С. Петлюри в Парижі.

Рада Бібліотеки: В. К. Прокопович — Голова, І. Ф. Косяко — Заступник і Скадрник,
проф. О. І. Шульгин, Ген. О. І. Удовиченко — секретар, Бібліотекарь — І. О. Рудичев.